

18.po Trojici – 3.10.2021 – Pokušenie lásky

*O dar lásky, prosím, Pane, lebo Ty sám láskou si Ona bojí rany stále, na ramenách nosí
Zmýva slzy, plní srdce, nádej kladie ako šat Na cestu, čo sa tu vlečie, do ríše, kde má každý rád.
Nech je Tvoja láska vo mne a Ty si tou láskou sám Lebo potrebujem aj dnes vedieť, že boží mi broží pád
Pozdvihneš ma, odpustiš mi, zavolaš nablas moje meno Podáš ruku a budem silný, a raz už navždy budem s Tebou. Amen.*

Matúš 22:34-40 „Keď farizeji počuli, že umlčal sadukajov, zišli sa a jeden z nich, znalý zákona, pokúšal Ho touto otázkou: Majstre, ktoré je veľké prikázanie v zákone? Odpovedal mu: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou myslou. To je veľké a prvé prikázanie. A druhé je mu podobné: Milovať budeš blížneho ako seba samého. Na týchto dvoch prikázaniach sa zakladá celý zákon aj proroci“.

Láska. Tak veľa sa o nej hovorí, tak málo pre nás znamená. Hlavne, my ženy, si rady pozrieme romantické seriály či filmy, pretože sa tam vykresľuje dokonalá láska, láska, o ktorú sa zápasí a ktorá bojuje, aby prežila, láska, ktorá hľadá možnosti, ale aj vzdáva sa, ak niet dôvod pokračovať. Upíname svoje srdce na tieto romantické chvíle, pretože potrebujeme v tomto svete plnom nelásky, nenávisť a sebeckta, počúvať o láske a presvedčať sa, že existuje. Aj keď možno muži by na to mali iný názor: že vo filmoch a seriáloch sa neukazuje reálna podoba lásky.

Niekedy majú aj pravdu, ale myslím si, že **v srdci každého z nás, je vložená túžba po dokonalej a večnej láske, pri ktorej platí nielen „žili šťastne až do smrti“, ale pri ktorej platí: „ani smrť nás od seba neodlúči“.** Možno preto, že takúto lásku riešime, sa práve ona stáva často aj námetom pokušenia a zvodov zo strany diavla a neprajníkov.

Tak tomu bolo aj pri Ježišovi. Náš text je súčasťou kapitoly 22, v ktorej Matúš zaznamenal niekoľko rozhovorov s Ježišovými odporcami, ktorí Ho chceli „prichytiť pri rúbaní alebo popieraní Božieho zákona“. Najprv sa s Ježišom rozprávali o platení dane, potom o zmŕtvychvstaní a teraz o zákone a jeho príkazoch a ešte o Mesiášovi. Stále hľadali zámienku a dôvod, prečo by Ho mali ponižovať, odsúdiť, zničiť zo sveta. Vďaka Bohu, Ježiš stále obstál, boží všetky tieto témy naplnil a potvrdil najmä svojou smrťou a zmŕtvychvstaním.

Otázka farizejov sa nám zdá otázkou o láske, ale ona je v podstate otázkou o zákone. No zákon je aplikovaný v láske a láska dodržiava zákon, takže to Ježiš – nie prvýkrát – spojil. Farizeji totiž chcú Ježiša prinútiť, aby priznal, že porušil zákon – napr. vtedy, keď uzdravoval v sobotu, keď Jeho učeníci vymierali klasy vo sviatočný deň, keď Ježiš hovoril o tom, že je Pánom soboty a pod. **Vo všetkých svojich činoch a zázrakoch, v pomoci ľuďom a prijímaní hriešnikov akoby porušoval príkazy zákona a On iba tento zákon potvrdzoval svojou láskou k ľuďom a k nebeskému Otcovi. Farizejom ukázal, že láskou sa zákon neporuší, ale práve naplní. Že to najhlavnejšie prikázanie je láska, ktorá naplní každý príkaz novým, výnimočným zmyslom a ktorej sa ostatné príkazy musia podriaďovať.**

Farizeji sa celý život trápili nad dilemou: ako je možné dodržať Boží zákon? Hoci sa o to všetci usilovali, vždy prišli k bodu, že to možné nie je. Väčšinu času teda zákonníci a farizeji kontrolovali seba a iných, upozorňovali na prešľapy ohľadom Božieho zákona, poukazovali na nedodržiavanie príkazov, lebo si stále boli vedomí, že Boží zákon sa v podstate dodržať nedá. Ako sa potom dočkajú splnenia zaslúbení? Napr. 3 Moj 18:5 „Preto zachovávajú moje ustanovenia a moje príkazy! Kto ich vyplní, bude z nich živý“. Ako dosiahnuť život, požehnanie, naplnenie, ak človek nemôže dodržať zákony, pretože sú nad jeho sily? Hoci Ježiša chceli pristihnúť pri rúhaní, On im v podstate uľahčil celú túto dilemu a vyriešil ju jednoduchým: „**zákon sa dodržiava láskou**“.

Pri zákone teda nejde o rozumové poznanie, nejde o náuku, nejde o predpisy, nejde o slová, ale ide o konanie, pretože **skutočná láska nie je iba zvukom, ona je skutkom.** Nový postoj ku zákonu, nová náplň života, vychádza z lásky a v nej má aj svoje naplnenie.

V prvom rade je to láska od Boha a k Bohu. Ak chce človek žiť inak, lepšie, naplneným životom, byť šťastným a spokojným, zvládať životné zápasy a cítiť sa výnimočným, musí v prvom rade prijať lásku od nebeského Otca. **To nové konanie, nový život je práve znamením lásky Pána Boha k nám a potom aj znamením našej lásky k Pánu Bohu.** Nejde však o to, že my sa rozhodujeme milovať Boha, ale o to, že On nás svojou láskou naplní a naučí nás z nej žiť – „*my milujeme, lebo On prvý miloval nás*“ (1 J 4:10). Nikto sa nemôže vyhovárať, že on nevláda a nevie Boha milovať. ***Všetka aktivita je tu na Pánovi, ktorý nás miluje a to nás robí schopnými milovať Jeho. Stačí po tom túžiť a dovoliť Bohu naučiť nás láske.***

V druhom rade nový postoj života vychádza **z lásky k ľuďom.** A tu to už nie je iba o pôsobení Božej lásky k nám, ale aj o našej spolupráci, ktorá vychádza z poslušnosti voči Pánu Bohu. Môžeme mať rôzne predstavy o láske, ale len tá Božia predstava, zrealizovaná v Kristovi, je tá správna. Preto máme byť Pánovi poslušní a pýtať sa Jeho, ak chceme preukázať lásku: komu, akým spôsobom, kedy? To však znamená mať otvorené srdce aj uši, aby sme počuli, čo Pán od nás vyžaduje v súvislosti s láskou voči blížnym. Lebo láska k sebe, k blížnym, ku svetu, už nie je iba nejakou

spleťou príkazov bez ducha, ale je to hľadanie a rozdávanie lásky v každom smere. Práve v nej, je naplnenie každého príkazu, ktorý sa týka vzťahov k ľuďom. Postoj k človeku je teda merateľný a meraný množstvom prejavenej lásky. Nejde teda o to, čo si myslíme o láske my, ale o to, koľko jej dokážeme dať a to niekedy znamená urobiť niečo, čo sa nám nechce, naučiť sa, čo nevieme, vnímať to, čo inak prehliadame. **Milovať iných máme tak, ako Kristus miloval nás a keďže sme my tak veľmi milovaní, je to námet a dôvod, prečo tak veľmi milovať blížnych.**

Prajem nám, aby sme vedeli, že sme Bohom milovaní a ani smrť nás od Neho neodlúči. Aby sme sa Ním nechali inšpirovať k láske k Pánovi Ježišovi. A prajem nám tiež, aby sme v poslušnosti Bohu, milovali aj blížnych. Nech je každá povinnosť naplnená láskou a nech láska urobí každú povinnosť zmysluplnou a radostnou. Amen.